

Dziennik Urzędowy L 69

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

9 marca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 246/2007 z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 247/2007 z dnia 8 marca 2007 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 na rok gospodarczy 2007/2008 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 248/2007 z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie środków dotyczących wieloletnich umów finansowych oraz rocznych umów finansowych zawartych w ramach programu Sapard oraz przejścia z programu Sapard do programu rozwoju obszarów wiejskich 5

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 249/2007 z dnia 8 marca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1431/94 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe i niektóre inne produkty rolne 16

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 250/2007 z dnia 8 marca 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym 18

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 251/2007 z dnia 8 marca 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006 20

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 252/2007 z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym 21

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 253/2007 z dnia 8 marca 2007 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 23

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 254/2007 z dnia 8 marca 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 38/2007 25

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 255/2007 z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006	26
--	----

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym	27
--	----

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/159/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 22 lutego 2007 r. w sprawie stanowiska Wspólnoty dotyczącego projektu regulaminu Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ dotyczącego homologacji pojazdów silnikowych w odniesieniu do przedniego pola widzenia kierowcy pojazdu silnikowego ⁽¹⁾	37
---	----

2007/160/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 22 lutego 2007 r. w sprawie stanowiska Wspólnoty dotyczącego projektu regulaminu Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ dotyczącego homologacji przegród zabezpieczających pasażerów przed przemieszczeniem się bagażu, dostarczanych jako nieoryginalne wyposażenie pojazdów ⁽¹⁾	39
---	----

Komisja

2007/161/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 10 sierpnia 2006 r. uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG (Sprawa nr COMP/M.4094 – Ineos/BP Dormagen) (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3592) ⁽¹⁾	40
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 246/2007

z dnia 8 marca 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	121,1
	MA	58,4
	TN	143,7
	TR	146,5
	ZZ	117,4
0707 00 05	JO	171,8
	MA	67,2
	TR	158,0
	ZZ	132,3
0709 90 70	MA	73,8
	TR	110,1
	ZZ	92,0
0709 90 80	IL	119,7
	ZZ	119,7
0805 10 20	CU	36,7
	EG	52,4
	IL	58,2
	MA	43,2
	TN	49,6
	TR	67,0
	ZZ	51,2
0805 50 10	EG	61,7
	IL	59,9
	TR	51,0
	ZZ	57,5
0808 10 80	AR	84,4
	BR	69,0
	CA	99,2
	CL	109,6
	CN	92,8
	US	113,9
	UY	63,9
	ZA	101,9
	ZZ	91,8
0808 20 50	AR	71,7
	CL	103,4
	CN	75,5
	US	110,6
	ZA	80,3
	ZZ	88,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 247/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****zmieniające załącznik III do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustala krajowe i regionalne kwoty na produkcję cukru, izoglukozy i syropu inulinowego. W odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 przedmiotowe kwoty powinny być skorygowane najpóźniej do końca lutego 2007 r.
- (2) Skorygowanie kwot wynika w szczególności z zastosowania art. 8 i 9 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, które przewidują przydzielenie dodatkowych kwot cukru, jak również dodatkowych i uzupełniających kwot izoglukozy. Przedmiotowe skorygowanie kwot powinno uwzględniać informacje przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ⁽²⁾. Informacje te zostały przekazane Komisji przed dniem 31 stycznia 2007 r. i dotyczą w szczególności kwot dodatkowych i kwot uzupełniających już przyznanych przed dniem sporządzenia informacji.
- (3) Do dnia 30 września 2007 r. przedsiębiorstwa mogą ubiegać się o przyznanie dodatkowych kwot cukru. Uzupełniające kwoty izoglukozy są przydzielane w zależności od warunków określonych przez państwa członkowskie. Kwoty dodatkowe i kwoty uzupełniające,

które zostaną przydzielone na rok gospodarczy 2007/2008, ale które nie są umieszczone w informacjach przekazanych przed dniem 31 stycznia 2007 r., będą uwzględnione przy kolejnym skorygowaniu kwot określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przed końcem lutego 2008 r.

- (4) Skorygowanie kwot określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 wynika również z zastosowania art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽³⁾, w którym przewiduje się pomoc restrukturyzacyjną dla przedsiębiorstw, które zrzekają się kwot. Należy zatem uwzględnić zrzeczenia się kwot zrealizowane w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 w ramach systemu restrukturyzacji.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2011/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

KWOTY KRAJOWE I REGIONALNE

Począwszy od roku gospodarczego 2007/2008

Państwa członkowskie lub regiony (1)	Cukier (2)	Izoglukoza (3)	(tony)
			Syrop inuli- nowy (4)
Belgia	862 077,0	99 796,0	0
Bułgaria	4 752,0	78 153,0	—
Republika Czeska	367 937,8	—	—
Dania	420 746,0	—	—
Niemcy	3 655 455,5	49 330,2	—
Irlandia	0	—	—
Grecja	158 702,0	17 973,0	—
Hiszpania	887 163,7	110 111,0	—
Francja (kontynentalna)	3 640 441,9	—	0
Francuskie departamenty zamorskie	480 244,5	—	—
Włochy	753 845,5	28 300	—
Łotwa	0	—	—
Litwa	103 010,0	—	—
Węgry	298 591,0	191 845,0	—
Niderlandy	876 560,0	12 683,6	0
Austria	405 812,4	—	—
Polska	1 772 477,0	37 331,0	—
Portugalia (kontynentalna)	15 000,0	13 823,0	—
Autonomiczny Region Azorów	9 953,0	—	—
Rumunia	109 164	13 913,0	—
Słowenia	0	—	—
Słowacja	140 031,0	59 308,3	—
Finlandia	90 000,0	16 548,0	—
Szwecja	325 700,0	—	—
Zjednoczone Królestwo	1 221 474,0	37 967,0	—
Razem	16 599 138,3	767 082,1	0"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 248/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****w sprawie środków dotyczących wieloletnich umów finansowych oraz rocznych umów finansowych zawartych w ramach programu Sapard oraz przejścia z programu Sapard do programu rozwoju obszarów wiejskich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1268/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1268/1999 wprowadza wspólnotowe środki pomocowe na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym („program Sapard”), uwzględniając w szczególności Bułgarię i Rumunię.
- (2) Artykuł 29 Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii stanowi, że w przypadku gdy okres wieloletnich zobowiązań w ramach programu Sapard związanych z określonymi środkami wykracza poza ostateczny dopuszczalny termin płatności w ramach programu Sapard, nieuregulowane zobowiązania zostaną pokryte w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007–2013.
- (3) Program Sapard zawiera szereg środków, które po przystąpieniu mają zostać objęte wsparciem w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽²⁾.
- (4) Aby ułatwić przejście między tymi dwoma rodzajami wsparcia, należy określić okres, w jakim można reali-

zować zobowiązania wobec beneficjentów w ramach programu Sapard.

- (5) Należy określić warunki, na jakich projekty zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1268/1999, które nie mogą już być finansowane na mocy tego rozporządzenia, mogą zostać przeniesione do programowania rozwoju obszarów wiejskich.
- (6) Niniejsze rozporządzenie nie stanowi uszczerbku dla rozporządzenia Komisji (WE) nr 1432/2006 z dnia 26 września 2006 r. ustanawiającego mechanizm odpowiednich środków w zakresie wydatków na rolnictwo w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii ⁽³⁾.
- (7) Zgodnie z przepisami art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2759/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. ustalającego zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1268/1999 ⁽⁴⁾ należy przeprowadzić ocenę *ex post* programu Sapard. Należy zapewnić, że oceny te w dalszym ciągu mogą być przeprowadzane i finansowane po roku 2006, po upływie okresu kwalifikowalności wydatków w ramach Sapard zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1268/1999.
- (8) Wieloletnie umowy finansowe (MAFA) i roczne umowy finansowe (AFA) zostały zawarte między Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską, z jednej strony, a Bułgarią i Rumunią, z drugiej strony.
- (9) Od momentu przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej dnia 1 stycznia 2007 r., kiedy państwa te przystępują do UE, związek między tymi państwami a Wspólnotą w dziedzinach objętych zakresem Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską reguluje prawo wspólnotowe. Zasadniczo umowy dwustronne niewymagające szczególnych aktów prawnych są nadal stosowane w zakresie, w jakim nie są one sprzeczne z obowiązującym prawem wspólnotowym. W określonych dziedzinach MAFA i AFA ustanawiają zasady odmienne od prawa wspólnotowego, które nie są jednakże sprzeczne z żadnymi wiążącymi przepisami. Niemniej jednak należałoby przewidzieć, że w odniesieniu do programu Sapard nowe państwa członkowskie powinny, w możliwie najszerszym zakresie, stosować te same zasady, które stosują się do innych obszarów prawa wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 87. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2112/2005 (Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23).

⁽²⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2012/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 269 z 28.9.2006, str. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 23.12.1999, str. 51. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2278/2004 (Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 36).

- (10) W związku z tym wskazane jest zapewnienie kontynuacji stosowania MAFA i AFA, z zastrzeżeniem określonych odstępstw i zmian. Jednocześnie określone przepisy przestają być potrzebne z uwagi na fakt, że Wspólnota nie ma do czynienia z krajami trzecimi, tylko z państwami członkowskimi, a nowe państwa członkowskie będą bezpośrednio podlegać przepisom prawa wspólnotowego. Dlatego też takie przepisy MAFA nie powinny być dłużej stosowane. W celu zapewnienia ciągłości w stosowaniu MAFA i AFA zmiany powinny obowiązywać od dnia 1 stycznia 2007 r.
- (11) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1266/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie koordynacji pomocy dla państw ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w ramach strategii przedakcesyjnej i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3906/89⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 2222/2000 z dnia 7 czerwca 2000 r. ustanawiające zasady finansowe dla stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1268/1999 w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym⁽²⁾ stanowiły podstawę prawną indywidualnego przekazania przez Komisję zarządzania pomocą w ramach programu Sapard agencjom wdrażającym w krajach kandydujących. MAFA zostały zawarte w oparciu o taką możliwość. Jednakże w stosunku do państw członkowskich prawo wspólnotowe nie wymaga procedury przekazania zarządzania, tylko procedurę akredytacji na poziomie krajowym dla agencji płatniczych, o których mowa w art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽³⁾. MAFA ustanawiają zasadniczo identyczną procedurę akredytacji w ich art. 4 rozdziału A załącznika. Dlatego też w odniesieniu do państw członkowskich nie istnieje dalsza potrzeba przekazania zarządzania pomocą. Należy zatem ustanowić odstępstwo od tych przepisów.
- (12) Wieloletnie umowy finansowe (MAFA) i roczne umowy finansowe (AFA) zostały zawarte także między Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską, z jednej strony, a Republiką Czeską, Estonią, Węgrami, Łotwą, Litwą, Polską, Słowacją i Słowenią (państwa członkowskie, które przystąpiły w 2004 r.), z drugiej strony.
- (13) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1419/2004 z dnia 4 sierpnia 2004 r. w sprawie kontynuacji stosowania wieloletnich umów finansowych i rocznych umów finansowych zawartych pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską, z jednej strony, a Republiką Czeską, Estonią, Litwą, Łotwą, Polską, Słowacją, Słowenią i Węgrami, z drugiej strony, ustanawiającym określone odstępstwa od wieloletnich umów finansowych i od rozporządzenia Rady (WE) nr 1266/1999 oraz rozporządzenia (WE) nr 2222/2000⁽⁴⁾ przyjęto przepisy dotyczące MAFA i AFA w stosunku do państw członkowskich, które przystąpiły w 2004 r., podobne do przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii. Środki te zostały przyjęte w celu ułatwienia przejścia z programu Sapard do programu rozwoju obszarów wiejskich i w związku z tym tracą ważność w dniu 30 kwietnia 2007 r.
- (14) W świetle zdobytego doświadczenia stwierdzono, że środki te nie dotyczą wyłącznie przejścia z programu Sapard do programu rozwoju obszarów wiejskich, ale przede wszystkim zakończenia programów rozpoczętych w ramach programu Sapard w państwach członkowskich, które przystąpiły w 2004 r. W art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1268/1999 stwierdza się, że w takim przypadku środki te mają nadal zastosowanie.
- (15) Dlatego w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć przyjęcie środków identycznych ze środkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1419/2004 w celu zapewnienia ukończenia programów rozpoczętych w ramach programu Sapard w przypadku państw członkowskich, które przystąpiły w 2004 r., jako że programy te nie zostały jeszcze zakończone. Środki te powinny mieć zastosowanie po upływie terminu stosowania środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1419/2004, czyli od dnia 1 maja 2007 r.
- (16) Zgodnie z art. 12 ust. 7 rozdziału A załącznika do MAFA kwota podlegająca zwrotowi zgodnie z decyzją dotyczącą zgodności rozliczenia zostanie odliczona od następnego wniosku o płatność skierowanego do Komisji. Artykuł 12 ust. 8 stanowi, że kwota do odzyskania zgodnie z decyzją dotyczącą zgodności rozliczenia nie zostanie ponownie wykorzystana przez program. Zastosowanie obu przepisów spowodowałoby podwójne odliczenie kwoty z funduszy przyznanych krajowi beneficjenta w ramach programu Sapard. Dlatego należy skreślić zapis stanowiący, że kwota ta zostanie odliczona od następnego wniosku o płatność skierowanego do Komisji.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi oraz Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 68.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1052/2006 (Dz.U. L 189 z 12.7.2006, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 258 z 5.8.2004, str. 11. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1155/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 14).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

BUŁGARIA I RUMUNIA

SEKCJA I

Przejście z programu Sapard do programu rozwoju obszarów wiejskich

Artykuł 1

Koniec okresu umowy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1268/1999

W odniesieniu do funduszy wspólnotowych związanych z rozporządzeniem (WE) nr 1268/1999 Bułgaria i Rumunia mogą w dalszym ciągu zawierać umowy lub zaciągać zobowiązania ze wszystkimi beneficjentami do daty określonej pierwotnie w umowie lub zobowiązaniu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005. Bułgaria i Rumunia informują o tej dacie Komisję.

Artykuł 2

Finansowanie projektów programu Sapard po upływie okresu kwalifikowalności

1. W przypadku gdy okres wieloletnich zobowiązań podjętych w ramach programu Sapard w odniesieniu do zalesiania użytków rolnych, wsparcia dla tworzenia grup producentów lub systemów rolnośrodowiskowych wykracza poza ostateczny dopuszczalny termin płatności w ramach programu Sapard, nieuregulowane zobowiązania mogą zostać pokryte w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007–2013 na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 oraz sfinansowane przez EFRROW, pod warunkiem że program rozwoju obszarów wiejskich przewiduje taką możliwość.

2. W przypadku zastosowania ust. 1 przez Bułgarię i Rumunię powiadamiają one Komisję, przed końcem 2007 r., o kwotach odpowiadających zarezerwowanym środkom.

3. W dalszym ciągu zastosowanie mają przepisy dotyczące kwalifikowalności do wsparcia oraz jego kontroli na mocy rozporządzenia (WE) nr 1268/1999.

Artykuł 3

Wydatki związane z oceną *ex post* programów w ramach Sapard

Wydatki związane z oceną *ex post* stosownych programów w ramach Sapard określone w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 2759/1999 mogą kwalifikować się w ramach pomocy technicznej programów rozwoju obszarów wiejskich na okres 2007–2013 na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 oraz zostać sfinansowane przez EFRROW, pod warunkiem że program rozwoju obszarów wiejskich przewiduje taką możliwość.

Artykuł 4

Korelacja środków w ramach obecnego i nowego okresu programowania

Tabela korelacji środków, o których mowa w art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1268/1999 i rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, znajduje się w załączniku I.

SEKCJA II

MAFA I AFA

Artykuł 5

Kontynuacja stosowania MAFA i AFA po przystąpieniu

1. Bez uszczerbku dla kontynuacji ważności wieloletnich umów finansowych (zwanym dalej „MAFA”) oraz rocznych umów finansowych (zwanym dalej „AFA”), wymienionych w załączniku II, zawartych między Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską, z jednej strony, a Bułgarią i Rumunią, z drugiej strony, umowy te mają nadal zastosowanie z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Artykuły 2 i 4 MAFA przestają obowiązywać.

3. Przestają być stosowane następujące przepisy załącznika MAFA:

a) artykuły 1 i 3 rozdziału A; jednakże wszelkie odniesienia do tych artykułów w MAFA i AFA są rozumiane jako odnoszące się do krajowej decyzji akredytacyjnej zgodnie z art. 4 rozdziału A;

b) artykuł 14 pkt 2.6 i 2.7 rozdziału A;

c) artykuły 2, 3, 4, 5, 6 i 8 rozdziału C; oraz

d) rozdział G.

4. Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1266/1999 oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2222/2000 nie stosuje się już do Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do programu Sapard.

Artykuł 6

Odstępstwa od przepisów MAFA i od rozporządzenia (WE) nr 2222/2000

W drodze odstępstwa od ostatniego akapitu art. 4 ust. 7 i art. 5 ust. 4 rozdziału A załącznika do MAFA oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2222/2000 Komisja jest niezwłocznie informowana o wszelkich zmianach w zakresie wdrażania lub płatności Agencji Sapard po jej akredytacji.

ROZDZIAŁ II

**MAFA I AFA W ODNIESIENIU DO REPUBLIKI CZESKIEJ,
ESTONII, WĘGIER, ŁOTWY, LITWY, POLSKI, SŁOWACJI
I SŁOWENII**

Artykuł 7

Kontynuacja stosowania MAFA i AFA po przystąpieniu

1. Bez uszczerbku dla kontynuacji ważności wieloletnich umów finansowych (zwanym dalej „MAFA”) oraz rocznych umów finansowych (zwanym dalej „AFA”), wymienionych w załączniku III, zawartych między Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską, z jednej strony, a Republiką Czeską, Estonią, Węgrami, Łotwą, Litwą, Polską, Słowacją i Słowenią, z drugiej strony, umowy te mają nadal zastosowanie z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Artykuły 2 i 4 MAFA przestają być stosowane.

3. Przestają być stosowane następujące przepisy załącznika MAFA:

a) artykuły 1 i 3 rozdziału A; jednakże wszelkie odniesienia do tych artykułów w MAFA i AFA są rozumiane jako odnoszące się do krajowej decyzji akredytacyjnej zgodnie z art. 4 rozdziału A;

b) artykuł 14 pkt 2.6 i 2.7 rozdziału A;

c) artykuły 2, 3, 4, 5, 6 i 8 rozdziału C;

d) punkt 8 rozdziału F; oraz

e) rozdział G.

4. Artykułu 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1266/1999 oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2222/2000 nie stosuje się już w odniesieniu programu do Sapard.

Artykuł 8

**Odstępstwa od przepisów MAFA i od rozporządzenia
(WE) nr 2222/2000**

W drodze odstępstwa od ostatniego akapitu art. 4 ust. 7 i art. 5 ust. 4 rozdziału A załącznika do MAFA oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2222/2000, Komisja jest niezwłocznie informowana o wszelkich zmianach w zakresie wdrażania lub płatności Agencji Sapard po jej akredytacji.

Artykuł 9

Zmiana MAFA

1. Artykuł 7 ust. 8 rozdziału A załącznika do MAFA otrzymuje brzmienie:

„Końcowe saldo programu zostanie wypłacone:

a) jeżeli, w terminie płatności ustanowionym w ostatecznej rocznej umowie finansowej, Krajowy Urzędnik Zatwierdzający przedłoży Komisji poświadczone oświadczenie w sprawie wydatków faktycznie poniesionych zgodnie z postanowieniami art. 9 niniejszego rozdziału;

b) jeżeli przedstawiono Komisji ostateczne sprawozdanie dotyczące realizacji i zostało ono przez nią zatwierdzone;

c) gdy została przyjęta decyzja, o której mowa w art. 11 niniejszego rozdziału.

Płatność nie ma wpływu na przyjęcie dalszej decyzji wynikającej z art. 12 niniejszego rozdziału.”.

2. W art. 10 ust. 3 rozdziału A załącznika do MAFA dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże odsetki nierozliczone w projektach otrzymujących wsparcie w ramach programu odpowiednio w Republice Czeskiej, Estonii, na Węgrzech, Łotwie, Litwie, w Polsce, Słowacji i Słowenii wypłaca się Komisji w euro.”.

3. Artykuł 12 ust. 7 rozdziału A załącznika do MAFA otrzymuje brzmienie:

„Krajowy Urzędnik Zatwierdzający zostaje powiadomiony o kwocie do odzyskania zgodnie z decyzjami dotyczącymi zgodności rozliczenia i w imieniu państw członkowskich zapewnia, że kwota ta zostaje zapisana na dobro rachunku Sapard w euro w ciągu dwóch miesięcy od daty podjęcia decyzji dotyczącej zgodności rozliczenia.

Komisja może jednak w indywidualnych przypadkach podjąć decyzję, że każda kwota, która ma być zapisana na jej rzecz, będzie odpisana od płatności należnych z Komisji na rzecz państwa członkowskiego w ramach jakichkolwiek instrumentów Wspólnoty.”.

*Artykuł 10***Zastąpienie kwot ustanowionych w art. 2 AFA na 2003 r.**

Kwotę określoną w art. 2 każdej AFA na 2003 r. zastępuje się kwotą, o której mowa w załączniku IV.

*Artykuł 11***Zmiana art. 3 AFA 2000–2003**

Na końcu art. 3 każdej AFA dodaje się następujący akapit:

„Jakąkolwiek część wkładu wspólnotowego, o którym mowa w art. 2, dla której nie zostały podpisane umowy z beneficjentami końcowymi w terminie, o którym mowa w akapicie drugim, zgłasza się Komisji w ciągu trzech miesięcy od uzyskania informacji o tej kwocie.”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY OGÓLNE*Artykuł 12***Zakres**

Rozdział I ma zastosowanie w odniesieniu do realizacji programu Sapard w Bułgarii i Rumunii.

Rozdział II ma zastosowanie w odniesieniu do realizacji programu Sapard w Republice Czeskiej, Estonii, na Węgrzech, Łotwie, Litwie, w Polsce, Słowacji i Słowenii.

*Artykuł 13***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozdział I stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Rozdział II stosuje się od dnia 1 maja 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Tabela korelacji środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1268/1999 i rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005

Środki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1268/1999	Środki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005	Kody zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1698/2005
Metody produkcji rolnej służące ochronie środowiska oraz utrzymaniu obszarów wiejskich, art. 2 tiret czwarte.	Artykuł 36 lit. a) ppkt iv) i art. 39: Płatności rolnośrodowiskowe	214
Tworzenie grup producentów, art. 2 tiret siódme.	Artykuł 20 lit. d) ppkt ii) i art. 35: Grupy producentów	142
Gospodarka leśna, wraz z zalesianiem terenów rolniczych, inwestycjami w prywatnych gospodarstwach leśnych oraz przetwórstwem i obrotem produktami leśnymi, art. 2 tiret czternaste.	Artykuł 36 lit. b) ppkt i) i art. 43: Pierwsze zalesienie gruntów rolnych	221
Pomoc techniczna na rzecz środków objętych niniejszym rozporządzeniem, wraz z badaniami wspierającymi przygotowywanie i monitoring programu oraz kampanie informacyjne i reklamowe.	Artykuł 66 ust. 2: Pomoc techniczna	511

ZAŁĄCZNIK II

Wieloletnie umowy finansowe (MAFA) i roczne umowy finansowe (AFA) zawarte między Komisją Europejską a Rumunią i Bułgarią**1. LISTA MAFA**

Następujące MAFA zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Bułgarii, w dniu dwudziestego kwietnia roku dwa tysiące pierwszego,
- Rządem Rumunii, w dniu siedemnastego stycznia roku dwa tysiące drugiego.

2. LISTA AFA**A. Roczna umowa finansowa 2000**

Następujące AFA na rok 2000 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Bułgarii, w dniu dwudziestego kwietnia roku dwa tysiące pierwszego,
- Rządem Rumunii, w dniu siedemnastego stycznia roku dwa tysiące drugiego.

B. Roczna umowa finansowa 2001

Następujące AFA na rok 2001 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Bułgarii, w dniu dwudziestego dziewiątego lipca roku dwa tysiące drugiego,
- Rządem Rumunii, w dniu jedenastego października roku dwa tysiące drugiego.

C. Roczna umowa finansowa 2002

Następujące AFA na rok 2002 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Bułgarii, w dniu szóstego czerwca roku dwa tysiące trzeciego,
- Rządem Rumunii, w dniu dwunastego maja roku dwa tysiące trzeciego.

D. Roczna umowa finansowa 2003

Następujące AFA na rok 2003 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Bułgarii, w dniu pierwszego października roku dwa tysiące trzeciego,
- Rządem Rumunii, w dniu dwudziestego drugiego września roku dwa tysiące czwartego.

E. Roczna umowa finansowa 2004

Następujące AFA na rok 2004 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Bułgarii, w dniu szóstego czerwca roku dwa tysiące piątego,
- Rządem Rumunii, w dniu trzeciego listopada roku dwa tysiące piątego.

F. Roczna umowa finansowa 2005

Następujące AFA na rok 2005 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Bułgarii, w dniu szóstego czerwca roku dwa tysiące szóstego,
- Rządem Rumunii, w dniu dwudziestego piątego lipca roku dwa tysiące szóstego.

G. Roczna umowa finansowa 2006

Następujące AFA na rok 2006 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Bułgarii, w dniu dwudziestego dziewiątego grudnia roku dwa tysiące szóstego,
- Rządem Rumunii ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Przyjęta przez Komisję w dniu 18 października 2006 r., podpisana przez Komisję i rząd Rumunii w dniu 31 października 2006 r., trwa procedura przyjmowania w Rumunii.

ZAŁĄCZNIK III

Wieloletnie umowy finansowe (MAFA) i roczne umowy finansowe (AFA) zawarte między Komisją Europejską a Republiką Czeską, Estonią, Węgrami, Łotwą, Litwą, Polską, Słowacją i Słowenią

1. LISTA MAFA

Następujące MAFA zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Czeską, w dniu dziesiątego grudnia roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Estońską, w dniu dwudziestego ósmego maja roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Węgierską, w dniu piętnastego czerwca roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Łotewską, w dniu czwartego lipca roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Litewską, w dniu dwudziestego dziewiątego sierpnia roku dwa tysiące pierwszego,
- Rzeczpospolitą Polską, w dniu osiemnastego maja roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Słowacką, w dniu szesnastego maja roku dwa tysiące pierwszego, oraz
- Republiką Słowenii, w dniu dwudziestego ósmego sierpnia roku dwa tysiące pierwszego.

2. LISTA AFA

A. Roczna umowa finansowa 2000

Następujące AFA na rok 2000 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Czeską, w dniu dziesiątego grudnia roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Estońską, w dniu dwudziestego ósmego maja roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Węgierską, w dniu piętnastego czerwca roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Łotewską, w dniu jedenastego maja roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Litewską, w dniu dwudziestego dziewiątego sierpnia roku dwa tysiące pierwszego,
- Rzeczpospolitą Polską, w dniu osiemnastego maja roku dwa tysiące pierwszego,
- Republiką Słowacką, w dniu szesnastego maja roku dwa tysiące pierwszego, oraz
- Republiką Słowenii, w dniu szesnastego października roku dwa tysiące pierwszego.

B. Roczna umowa finansowa 2001

Następujące AFA na rok 2001 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Czeską, w dniu dziewiętnastego czerwca roku dwa tysiące trzeciego,
- Republiką Estońską, w dniu dziesiątego lipca roku dwa tysiące trzeciego,
- Republiką Węgierską, w dniu dziewiętnastego czerwca roku dwa tysiące trzeciego,
- Republiką Łotewską, w dniu trzydziestego maja roku dwa tysiące drugiego,
- Republiką Litewską, w dniu osiemnastego lipca roku dwa tysiące drugiego,

- Rzeczpospolitą Polską, w dniu dziesiątego czerwca roku dwa tysiące drugiego,
- Republiką Słowacką, w dniu czwartego listopada roku dwa tysiące drugiego, oraz
- Republiką Słowenii, w dniu siedemnastego lipca roku dwa tysiące drugiego.

C. Roczna umowa finansowa 2002

Następujące AFA na rok 2002 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Czeską, w dniu trzeciego czerwca roku dwa tysiące czwartego,
- Republiką Estońską, w dniu jedenastego grudnia roku dwa tysiące trzeciego,
- Republiką Węgierską, w dniu dwudziestego drugiego grudnia roku dwa tysiące trzeciego,
- Republiką Łotewską, w dniu dwunastego maja roku dwa tysiące trzeciego,
- Republiką Litewską, w dniu szóstego czerwca roku dwa tysiące trzeciego,
- Rzeczpospolitą Polską, w dniu czternastego kwietnia roku dwa tysiące trzeciego,
- Republiką Słowacką, w dniu trzydziestego września roku dwa tysiące trzeciego, oraz
- Republiką Słowenii, w dniu dwudziestego ósmego lipca roku dwa tysiące trzeciego.

D. Roczna umowa finansowa 2003

Następujące AFA na rok 2003 zostały zawarte pomiędzy Komisją Europejską reprezentującą Wspólnotę Europejską a:

- Republiką Czeską, w dniu drugiego lipca roku dwa tysiące czwartego,
 - Republiką Estońską, w dniu jedenastego grudnia roku dwa tysiące trzeciego,
 - Republiką Węgierską, w dniu dwudziestego drugiego grudnia roku dwa tysiące trzeciego,
 - Republiką Łotewską, w dniu pierwszego grudnia roku dwa tysiące trzeciego,
 - Republiką Litewską, w dniu piętnastego stycznia roku dwa tysiące czwartego,
 - Rzeczpospolitą Polską, w dniu dziesiątego czerwca roku dwa tysiące trzeciego,
 - Republiką Słowacką, w dniu dwudziestego szóstego grudnia roku dwa tysiące trzeciego, oraz
 - Republiką Słowenii, w dniu jedenastego listopada roku dwa tysiące trzeciego.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Przydział dla państw w ramach Rocznej Umowy Finansowej 2003

(w EUR)

Państwo	Kwota
Republika Czeska	23 923 565
Estonia	13 160 508
Węgry	41 263 079
Łotwa	23 690 433
Litwa	32 344 468
Polska	182 907 972
Słowacja	19 831 304
Słowenia	6 871 397
Razem	343 992 726

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 249/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1431/94 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe i niektóre inne produkty rolne**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 774/94 z dnia 29 marca 1994 r. otwierające i ustalające zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości wołowinę oraz na wieprzowinę, mięso drobiowe, pszenicę i mieszanę żyta z pszenicą, otręby, śrutę i inne pozostałości⁽²⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kontyngent taryfowy z grupy numer 1 przewidziany w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1431/94⁽³⁾, o numerze porządkowym 09.4410 i objęty kodami CN 0207 14 10, 0207 14 50 i 0207 14 70 (zamrożone kawałki kurczaka), zostaje specjalnie przyznany Brazylii.

- (2) Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Brazylią, zawarte w ramach negocjacji na mocy art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r., przyjęte decyzją Rady 2006/963/WE⁽⁴⁾, przewiduje roczny kontyngent taryfowy na przywóz mięsa drobiowego, w wysokości 2 332 ton w odniesieniu do niektórych mrożonych kawałków kurczaka (kody CN 0207 14 10, 0207 14 50 i 0207 14 70), po stawce zerowej.

- (3) Należy dodać tę ilość do kontyngentu z grupy numer 1.

- (4) Należy zatem zmienić rozporządzenie (WE) nr 1431/94.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1431/94 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 91 z 8.4.1994, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2198/95 (Dz.U. L 221 z 19.9.1995, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 156 z 23.6.1994, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1938/2006 (Dz.U. L 407 z 30.12.2006, str. 150).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 397 z 30.12.2006, str. 10.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Obniżona stawka celna ustalona na 100 %

Kurczak

Kraj	Numer grupy	Numer porządkowy	Kod CN	Ilości roczne (w tonach)
Brazylia	1	09.4410	0207 14 10 0207 14 50 0207 14 70	9 432
Tajlandia	2	09.4411	0207 14 10 0207 14 50 0207 14 70	5 100
Pozostałe	3	09.4412	0207 14 10 0207 14 50 0207 14 70	3 300

Indyk

Kraj	Numer grupy	Numer porządkowy	Kod CN	Ilości roczne (w tonach)
Brazylia	4	09.4420	0207 27 10 0207 27 20 0207 27 80	1 800
Pozostałe	5	09.4421	0207 27 10 0207 27 20 0207 27 80	700
Erga omnes	6	09.4422	0207 27 10 0207 27 20 0207 27 80	2 485”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 250/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.

(2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 9 marca 2007 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	20,04 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	20,04 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	20,04 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	20,04 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2179
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	21,79
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	21,79
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	21,79
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2179

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Lichtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Cypru, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 251/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie stałego przetargu w celu ustalenia refundacji wywozowej na cukier biały w roku gospodarczym 2006/2007 ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 8 marca 2007 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 8 marca 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 wynosi 26,793 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 49.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 252/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Refundacje wywozowe mogą zostać ustalone w celu zmniejszenia luki konkurencyjnej między wywozem Wspólnoty a wywozem państw trzecich. Wywóz wspólnotowy do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do państw trzecich, przyznający produktom wspólnotowym preferencyjne traktowanie w przywozie, ma obecnie korzystną pozycję konkurencyjną. Refundacje wywozowe do tych miejsc przeznaczenia powinny być zatem zniesione.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 9 marca 2007 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	21,79
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	21,79
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2179
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	21,79
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2179
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2179
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2179 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	21,79
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2179

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Bułgarii, Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Lichtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Cypru, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania, począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 253/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Stawki refundacji stosowane od dnia 23 lutego 2007 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 181/2007 ⁽²⁾.

(2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 181/2007 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 181/2007 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 23.2.2007, str. 24.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 9 marca 2007 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	21,79	21,79

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, gmin Livigno i Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 254/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 38/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 38/2007 z dnia 17 stycznia 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 38/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 7 marca 2007 r., właściwe będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 7 marca 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 38/2007 wynosi 347,70 EUR/tonę.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 11 z 18.1.2007, str. 4.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 255/2007**z dnia 8 marca 2007 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym
mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 936/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji,
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 2 do 8 marca 2007 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/14/WE

z dnia 8 marca 2007 r.

ustanawiająca szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 3 lit. a), art. 5 ust. 6 akapit pierwszy i art. 5 ust. 6 lit. c), art. 9 ust. 7, art. 12 ust. 8 lit. od b) do e), art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 21 ust. 4 lit. a), art. 23 ust. 4 pkt ii) i art. 23 ust. 7,

po zasięgnięciu porady technicznej Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych (CESR)⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2004/109/WE ustanawia ogólne zasady harmonizacji wymogów w zakresie przejrzystości dotyczących posiadania praw głosu lub instrumentów finansowych uprawniających do nabycia istniejących akcji z prawem głosu. Jej celem jest zapewnienie trwałego zaufania inwestorów poprzez ujawnienie rzetelnych, wyczerpujących i aktualnych informacji o emitentach papierów wartościowych. Jednocześnie dąży ona do zapewnienia emitentom możliwości stałego informowania opinii publicznej poprzez postawienie wymogu informowania ich o zmianach w znaczących pakietach akcji w spółkach.
- (2) Zasady wdrożenia przepisów dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości informacji powinny również zapewniać wysoki poziom ochrony inwestorów oraz prowadzić do zwiększenia efektywności funkcjonowania rynku i jednolitego stosowania tych przepisów.
- (3) W odniesieniu do wymogów proceduralnych, zgodnie z którymi inwestorzy mają być informowani

o wyborze przez emitenta macierzystego państwa członkowskiego, informacje takie należy ujawniać zgodnie z procedurą przekazywania informacji regulowanych na podstawie dyrektywy 2004/109/WE.

- (4) Minimalna treść skróconego zestawu półrocznych sprawozdań finansowych, jeżeli zestaw ten nie jest przygotowywany zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości, nie powinna przedstawiać błędnego obrazu aktywów, pasywów, sytuacji finansowej oraz zysków lub strat emitenta. Treść sprawozdań półrocznych powinna zapewniać odpowiednią przejrzystość informacji dla inwestorów poprzez regularny przepływ informacji o wynikach osiągniętych przez emitenta; informacje te należy prezentować w taki sposób, aby można było je łatwo porównać z informacjami przedstawionymi w sprawozdaniu rocznym za poprzedni rok.
- (5) Emitenci akcji sporządzający sprawozdania skonsolidowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości (MSR) i międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) powinni w sprawozdaniach rocznych i półrocznych sporządzanych zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE stosować tę samą definicję transakcji z podmiotem powiązanym. Emitenci akcji niesporządzający sprawozdań skonsolidowanych i niezobowiązani do stosowania MSR i MSSF powinni stosować w sprawozdaniach półrocznych sporządzanych na podstawie dyrektywy 2004/109/WE definicję transakcji z podmiotem powiązanym podaną w dyrektywie Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽³⁾.
- (6) W celu skorzystania ze zwolnienia z obowiązku informowania o znaczących pakietach akcji na podstawie dyrektywy 2004/109/WE, w przypadku akcji nabytych wyłącznie w celach rozrachunkowo-rozliczeniowych maksymalna długość „krótkiego cyklu rozliczeniowego” powinna być jak najkrótsza.

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 38.

⁽²⁾ Komitet Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych został ustanowiony decyzją Komisji 2001/527/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 43).

⁽³⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, str. 1).

- (7) Aby odpowiedni organ właściwy mógł monitorować zgodność w zakresie zwolnienia animatorów rynku z wymogu powiadamiania o znaczących pakietach akcji, animator rynku pragnący skorzystać z tego zwolnienia powinien zawiadomić, że działa lub ma zamiar działać jako animator rynku, wskazując akcje lub instrumenty finansowe, których to dotyczy.
- (8) Zachowanie pełnej przejrzystości jest szczególnie ważne w przypadku działalności w zakresie animacji rynku. W związku z tym animator rynku powinien, na wniosek właściwego organu, być w stanie określić przeprowadzone działania na rzecz danego emitenta, w szczególności akcje lub instrumenty finansowe posiadane na potrzeby działalności w zakresie animacji rynku.
- (9) W odniesieniu do kalendarza dni sesyjnych, dla ułatwienia operacji terminy należy obliczać w odniesieniu do dni sesyjnych w państwie członkowskim emitenta. Jednak w celu zwiększenia przejrzystości należy zobowiązać każdy właściwy organ do informowania inwestorów i uczestników rynku o kalendarzu dni sesyjnych poszczególnych rynków regulowanych mieszczących się lub działających na podlegającym mu terytorium.
- (10) W odniesieniu do okoliczności, w których należy poinformować o znaczących pakietach akcji, należy określić, kiedy obowiązek taki powstaje – indywidualnie lub zbiorowo – i jak powinien być realizowany w przypadku pełnomocników.
- (11) Zasadne jest założenie, że osoby fizyczne lub prawne wykazują znaczną staranność przy nabywaniu lub zbywaniu znaczących pakietów akcji. W związku z tym osoby te bardzo szybko dowiadują się o takich transakcjach nabycia lub zbycia, lub o możliwości wykonywania prawa głosu; dlatego właściwe jest wskazanie tylko bardzo krótkiego okresu po dokonaniu transakcji, po upływie którego przyjmuje się, że dany fakt jest im wiadomy.
- (12) Możliwość zwolnienia z obowiązku konsolidowania posiadanych znaczących pakietów akcji powinna być dostępna tylko dla tych podmiotów dominujących, które mogą wykazać, że zależne od nich spółki zarządzające lub firmy inwestycyjne spełniają odpowiednie kryteria niezależności. Dla zapewnienia pełnej przejrzystości należy wcześniej przekazać właściwemu organowi odpowiednie oświadczenie. W związku z tym ważne jest, aby w takim powiadomieniu wskazać właściwy organ nadzorujący działalność spółek zarządzających na warunkach określonych zgodnie z dyrektywą Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾, niezależnie od tego, czy są one dopuszczone na podstawie tej dyrektywy, czy też nie, o ile w tym ostatnim wypadku są one nadzorowane zgodnie z przepisami prawa krajowego.
- (13) Dla celów dyrektywy 2004/109/WE instrumenty finansowe należy uwzględniać w związku z powiadamianiem o znaczących pakietach akcji w zakresie, w jakim instrumenty te dają posiadaczowi bezwarunkowe prawo do nabycia akcji, których dotyczą, lub prawo wyboru nabycia akcji albo przyjęcia gotówki z upływem terminu zapadalności. W związku z tym do instrumentów finansowych nie należy zaliczać instrumentów uprawniających posiadacza do objęcia akcji zależnie od osiągnięcia przez daną akcję określonej ceny w określonym czasie. Do instrumentów takich nie należy zaliczać także instrumentów pozwalających emitentowi instrumentu lub osobie trzeciej na przekazanie posiadaczowi instrumentu akcji lub gotówki po upływie terminu zapadalności.
- (14) Instrumentów finansowych, o których mowa w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, a które nie zostały wymienione w art. 11 ust. 1 niniejszej dyrektywy Komisji, nie uznaje się za instrumenty finansowe w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE.
- (15) Dyrektywa 2004/109/WE określa wysokie wymagania w zakresie rozpowszechniania informacji regulowanych. W rozumieniu tej dyrektywy nie wystarczy zatem sama dostępność tych informacji, oznaczająca, że inwestorzy muszą ich aktywnie poszukiwać. W związku z tym rozpowszechnianie informacji powinno obejmować aktywne przekazywanie informacji przez emitentów w środkach przekazu w celu dotarcia do inwestorów.
- (16) W celu zapewnienia inwestorom – nawet mającym siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo emitenta – równego dostępu do informacji regulowanych niezbędne są minimalne standardy jakości w zakresie przekazywania takich informacji. Emitenci powinni zapewnić realizację takich minimalnych standardów, samodzielnie przekazując informacje regulowane lub powierzając to osobom trzecim. W tym ostatnim przypadku osoba trzecia powinna być zdolna do rozpowszechniania informacji w odpowiednich warunkach i dysponować odpowiednimi mechanizmami zapewniającymi, że otrzymywane przez nią informacje regulowane pochodzą od właściwego emitenta i że nie ma istotnego ryzyka zniekształcenia danych lub dostępu osób nieupoważnionych do niepublikowanych informacji poufnych. W przypadku gdy taka osoba trzecia świadczy inne usługi lub wykonuje inne funkcje (np. w przypadku środków przekazu, właściwych organów, giełd papierów wartościowych lub podmiotu odpowiedzialnego za oficjalnie wskazany mechanizm depozytowy), takie usługi
- ⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, str. 9).
- ⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/31/WE (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 60).

lub funkcje należy jednoznacznie oddzielić od usług i funkcji związanych z przekazywaniem informacji regulowanych. Przekazując informacje środkom przekazu, emitenci lub osoby trzecie powinni stosować przede wszystkim środki elektroniczne i standardowe formularze branżowe w celu ułatwienia i przyspieszenia przetwarzania takich informacji.

(17) Ponadto w ramach minimalnych standardów informacje regulowane należy rozpowszechniać w sposób zapewniający ich dostępność dla jak największej liczby osób, a w miarę możliwości również jednocześnie dotarcie do odbiorców w macierzystym państwie członkowskim emitenta i poza nim. Powyższe nie narusza prawa państw członkowskich do nałożenia na emitentów obowiązku publikacji w prasie codziennej części lub całości informacji regulowanych ani prawa emitentów do udostępniania informacji regulowanych na własnych lub obcych witrynach internetowych dostępnych dla inwestorów.

(18) Powinna istnieć możliwość stwierdzenia równoważności, jeżeli obowiązujące w krajach trzecich ogólne zasady ujawniania informacji zapewniają użytkownikom zrozumiałą i w znacznej mierze równoważną ocenę sytuacji emitentów, umożliwiającą im podejmowanie podobnych decyzji, jak w przypadku otrzymania informacji zgodnie z wymogami dyrektywy 2004/109/WE, nawet jeżeli wymogi te nie są identyczne. Równoważność powinna jednak być ograniczona do merytorycznej zawartości odpowiednich informacji; nie należy akceptować żadnych odstępstw dotyczących terminów określonych przez dyrektywę 2004/109/WE.

(19) W celu ustalenia, czy emitent z kraju trzeciego spełnia wymogi równoważne z określonymi w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/109/WE, należy sprawdzić, czy jest zachowana zgodność z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującym dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam⁽¹⁾, w szczególności pozycji dotyczących historycznych informacji finansowych uwzględnianych w prospekcie emisyjnym.

(20) W odniesieniu do równoważności wymogów dotyczących niezależności, podmiot dominujący zarejestrowanej w kraju trzecim spółki zarządzającej lub firmy inwestycyjnej powinien mieć możliwość skorzystania ze zwolnienia na podstawie art. 12 ust. 4 lub 5 dyrektywy 2004/109/WE niezależnie od tego, czy prawo danego kraju trzeciego wymaga zezwolenia na prowadzenie dzia-

łalności zarządczej lub zarządzania portfelem przez kontrolowaną spółkę zarządzającą lub firmę inwestycyjną, o ile spełnione są określone warunki dotyczące niezależności.

(21) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot dyrektywy

Niniejsza dyrektywa określa szczegółowe zasady wdrożenia art. 2 ust. 1 lit. i) ppkt ii), art. 5 ust. 3 akapit drugi, art. 5 ust. 4 zdanie drugie, art. 9 ust. 1, 2 i 4, art. 10, art. 12 ust. 1, 2, 4, 5 i 6, art. 12 ust. 2 lit. a), art. 13 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 23 ust. 1 i 6 dyrektywy 2004/109/WE.

Artykuł 2

Uzgodnienia proceduralne w zakresie wyboru macierzystego państwa członkowskiego

(Artykuł 2 ust. 1 lit. i) ppkt ii) dyrektywy 2004/109/WE)

Jeżeli emitent dokonuje wyboru macierzystego państwa członkowskiego, wybór ten ujawnia się zgodnie z tą samą procedurą, co informacje regulowane.

Artykuł 3

Minimalna treść półrocznych nieskonsolidowanych sprawozdań finansowych

(Artykuł 5 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2004/109/WE)

1. Minimalna treść skróconego zestawu półrocznych sprawozdań finansowych, jeżeli zestaw ten nie jest przygotowywany zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, musi być zgodna z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Skrócony bilans i skrócony rachunek zysków i strat muszą zawierać wszystkie pozycje i podsumy uwzględnione w ostatnim sprawozdaniu finansowym emitenta. Należy uwzględnić dodatkowe pozycje, jeżeli w wyniku ich pominięcia półroczne sprawozdanie finansowe dawałoby błędny obraz aktywów, pasywów, sytuacji finansowej oraz zysku lub straty emitenta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1787/2006 (Dz.U. L 337 z 5.12.2006, str. 17).

Ponadto należy uwzględnić następujące informacje porównawcze:

- a) bilans na koniec pierwszego półrocza bieżącego roku obrotowego oraz bilans porównawczy na koniec bezpośrednio poprzedzającego roku obrotowego;
 - b) po upływie dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy – rachunek zysków i strat za pierwsze półrocze bieżącego roku obrotowego z informacjami porównawczymi za porównywalny okres poprzedniego roku obrotowego.
3. Informacje dodatkowe muszą zawierać:
- a) dostateczne informacje zapewniające porównywalność skróconych półrocznych sprawozdań finansowych z rocznymi sprawozdaniami finansowymi;
 - b) dostateczne informacje i wyjaśnienia zapewniające właściwe zrozumienie wszelkich istotnych zmian wysokości kwot oraz innych zmian, które miały miejsce w danym okresie półrocznym, odzwieczonych w bilansie oraz w rachunku zysków i strat.

Artykuł 4

Najważniejsze transakcje z podmiotami powiązanymi

(Artykuł 5 ust. 4 zdanie drugie dyrektywy 2004/109/WE)

1. W śródrocznych sprawozdaniach zarządu emitenci akcji ujawniają przynajmniej następujące transakcje jako najważniejsze transakcje z podmiotami powiązanymi:
 - a) transakcje z podmiotami powiązanymi mające miejsce w ciągu pierwszego półrocza bieżącego roku obrotowego, które w sposób istotny wpłynęły na sytuację finansową lub wyniki przedsiębiorstwa w tym okresie;
 - b) wszelkie zmiany transakcji z podmiotami powiązanymi, opisanych w ostatnim sprawozdaniu rocznym, które mogą mieć istotny wpływ na sytuację finansową lub wyniki przedsiębiorstwa w ciągu pierwszego półrocza bieżącego roku obrotowego.
2. W przypadku gdy emitent akcji nie jest zobowiązany do sporządzania sprawozdań skonsolidowanych, ujawnia on przynajmniej transakcje z podmiotami powiązanymi, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7b dyrektywy 78/660/EWG.

Artykuł 5

Maksymalna długość zwykłego „krótkiego cyklu rozliczeniowego”

(Artykuł 9 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE)

Maksymalna długość zwykłego „krótkiego okresu rozliczeniowego” wynosi trzy dni sesyjne po transakcji.

Artykuł 6

Mechanizmy kontrolne stosowane przez właściwe organy w stosunku do animatorów rynku

(Artykuł 9 ust. 5 dyrektywy 2004/109/WE)

1. Animator rynku pragnący skorzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 9 ust. 5 dyrektywy 2004/109/WE zawiadamia właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego emitenta, nie później niż w terminie określonym w art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE, o tym, że prowadzi lub zamierza prowadzić działalność w zakresie animacji rynku na rzecz danego emitenta.

W przypadku zaprzestania działalności w zakresie animacji rynku na rzecz danego emitenta animator rynku zawiadamia odpowiedni organ właściwy.

2. Bez uszczerbku dla stosowania art. 24 dyrektywy 2004/109/WE, w przypadku gdy animator rynku pragnący skorzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 9 ust. 5 tej dyrektywy powinien na wezwanie właściwego organu, któremu podlega emitent, zidentyfikować akcje lub instrumenty finansowe przechowywane na potrzeby działalności w zakresie animacji rynku, animatorowi rynku zezwala się na taką identyfikację przy użyciu jakichkolwiek możliwych do weryfikacji środków. Jedynie w przypadku gdy animator rynku nie jest w stanie zidentyfikować przedmiotowych akcji lub instrumentów finansowych, może on zostać zobowiązany do przechowywania ich na odrębnym rachunku dla celów identyfikacji.

3. Bez uszczerbku dla stosowania art. 24 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE, w przypadku gdy prawo krajowe wymaga zawarcia umowy w sprawie animacji rynku pomiędzy animatorem rynku a giełdą i/lub emitentem, animator rynku przedstawi taką umowę na wezwanie właściwego organu.

Artykuł 7

Kalendarz dni sesyjnych

(Artykuł 12 ust. 2 i ust. 6 oraz art. 14 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

1. Dla celów art. 12 ust. 2 i 6 oraz art. 14 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE stosuje się kalendarz dni sesyjnych macierzystego państwa członkowskiego emitenta.

2. Każdy właściwy organ ogłosi na swoich stronach internetowych kalendarz dni sesyjnych poszczególnych rynków regulowanych znajdujących się lub działających na podlegającym mu terytorium.

Artykuł 8

Akcjonariusze i osoby fizyczne lub prawne wymienione w art. 10 dyrektywy w sprawie przejrzystości zobowiązane do zawiadamiania o znaczących pakietach akcji

(Artykuł 12 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE)

1. Dla celów art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE obowiązek zawiadamiania powstający z chwilą, gdy procentowy udział posiadanych praw głosu osiągnie lub przekroczy odpowiednią wielkość bądź spadnie poniżej takiej wielkości w następstwie transakcji określonych w art. 10 dyrektywy 2004/109/WE, stanowi indywidualny obowiązek każdego akcjonariusza lub każdej osoby fizycznej albo prawnej, o których mowa w art. 10 tej dyrektywy, lub zarówno każdego akcjonariusza, jak i każdej osoby fizycznej albo prawnej, w przypadku gdy procentowy udział praw głosu posiadanych przez każdą ze stron osiągnie lub przekroczy odpowiednią wielkość bądź spadnie poniżej takiej wielkości.

W sytuacji, o której mowa w art. 10 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE, obowiązek zawiadamiania stanowi wspólny obowiązek wszystkich stron umowy.

2. W sytuacji, o której mowa w art. 10 lit. h) dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli akcjonariusz udzieli pełnomocnictwa dotyczącego jednego zgromadzenia akcjonariuszy, dopuszczalne jest zawiadomienie jednorazowe w chwili udzielania pełnomocnictwa, o ile z takiego zawiadomienia jednoznacznie wynika, jak będzie przedstawiać się sytuacja w zakresie praw głosu po utracie przez pełnomocnika możliwości wykonywania praw głosu według własnego uznania.

W sytuacji, o której mowa w art. 10 lit. h), jeżeli pełnomocnik otrzyma jedno lub więcej pełnomocnictw, dotyczących jednego zgromadzenia akcjonariuszy, dopuszczalne jest zawiadomienie jednorazowe w chwili otrzymywania pełnomocnictw, o ile z takiego zawiadomienia jednoznacznie wynika, jak będzie przedstawiać się sytuacja w zakresie praw głosu po utracie przez pełnomocnika możliwości wykonywania praw głosu według własnego uznania.

3. W przypadku gdy obowiązek zawiadomienia dotyczy więcej niż jednej osoby fizycznej lub prawnej, dopuszczalne jest zawiadomienie w drodze jednego wspólnego zawiadomienia.

Posłużenie się wspólnym zawiadomieniem nie zwalnia jednak żadnej z danych osób fizycznych lub prawnych z odpowiedzialności związanej z zawiadamianiem.

Artykuł 9

Okoliczności, w których zawiadamiający powinien wiedzieć o nabyciu, zbyciu lub możliwości wykonywania praw głosu

(Artykuł 12 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE)

Dla celów art. 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE przyjmuje się, że akcjonariusz lub osoba fizyczna albo prawna, o których mowa w art. 10 tej dyrektywy, dowiaduje się o nabyciu, zbyciu lub możliwości wykonywania praw głosu nie później niż w dwa dni sesyjne po realizacji transakcji.

Artykuł 10

Warunki w zakresie niezależności, które spełniać muszą spółki zarządzające i firmy inwestycyjne uczestniczące w zarządzaniu indywidualnymi portfelami

(Artykuł 12 ust. 4 akapit pierwszy i art. 12 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy 2004/109/WE)

1. Dla celów zwolnienia z obowiązku konsolidacji posiadanych pakietów akcji, przewidzianego w art. 12 ust. 4 akapit pierwszy i w art. 12 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy 2004/109/WE, podmiot dominujący spółki zarządzającej lub firmy inwestycyjnej musi spełniać następujące warunki:

- a) nie może interweniować poprzez udzielanie bezpośrednich lub pośrednich instrukcji bądź w jakikolwiek inny sposób w wykonywanie praw głosu posiadanych przez tę spółkę zarządzającą lub firmę inwestycyjną;
- b) spółka zarządzająca lub firma inwestycyjna musi mieć swobodę wykonywania praw głosu związanych z zarządzanymi przez nią aktywami niezależnie od podmiotu dominującego.

2. Podmiot dominujący, który pragnie skorzystać ze zwolnienia, niezwłocznie przedstawia następujące dokumenty właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego emitentów, których prawa głosu są związane z pakietami akcji zarządzanymi przez spółki zarządzające lub firmy inwestycyjne:

- a) lista nazw tych spółek zarządzających i firm inwestycyjnych, ze wskazaniem właściwych organów, które je nadzorują, lub z adnotacją, że nie podlegają one nadzorowi żadnych właściwych organów, ale bez podawania odpowiednich emitentów;
- b) oświadczenie o spełnianiu przez podmiot dominujący warunków określonych w ust. 1 w stosunku do każdej spółki zarządzającej lub firmy inwestycyjnej.

Podmiot dominujący na bieżąco aktualizuje listę, o której mowa w lit. a).

3. Podmiot dominujący, który zamierza skorzystać ze zwolnień tylko w stosunku do instrumentów finansowych, o których mowa w art. 13 dyrektywy 2004/109/WE, przedstawia właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego emitenta tylko listę, o której mowa w ust. 2 lit. a).

4. Bez uszczerbku dla stosowania art. 24 dyrektywy 2004/109/WE, podmiot dominujący spółki zarządzającej lub firmy inwestycyjnej musi być w stanie wykazać na żądanie właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego emitenta, że:

- a) struktury organizacyjne podmiotu dominującego oraz spółki zarządzającej lub firmy inwestycyjnej zapewniają wykonywanie prawa głosu niezależnie od podmiotu dominującego;
- b) osoby decydujące o sposobie wykonywania prawa głosu działają niezależnie;
- c) jeżeli podmiot dominujący jest klientem swojej spółki zarządzającej lub firmy inwestycyjnej albo posiada udział w aktywach zarządzanych przez taką spółkę zarządzającą lub firmę inwestycyjną, istnieje wyraźny zapis o zachowaniu niezależności w relacjach między podmiotem dominującym a spółką zarządzającą lub firmą inwestycyjną.

Wymóg określony w lit. a) oznacza co najmniej, że podmiot dominujący i spółka zarządzająca lub firma inwestycyjna muszą ustanowić odpowiednie, pisemne zasady i procedury mające zapobiegać przekazywaniu informacji związanych z wykonywaniem prawa głosu między podmiotem dominującym a spółką zarządzającą lub firmą inwestycyjną.

5. W rozumieniu ust. 1 lit. a) „instrukcje bezpośrednie” oznaczają wszelkie instrukcje udzielane przez podmiot dominujący lub inny podmiot kontrolowany przez podmiot dominujący, określające sposób wykonywania praw głosu przez spółkę zarządzającą lub firmę inwestycyjną w poszczególnych przypadkach.

„Instrukcje pośrednie” oznaczają wszelkie instrukcje ogólne lub szczegółowe, niezależnie od ich formy, udzielane przez podmiot dominujący lub inny podmiot kontrolowany przez podmiot dominujący, ograniczające swobodę spółki zarządzającej lub firmy inwestycyjnej w zakresie wykonywania praw głosu, w celu realizacji specyficznych interesów handlowych podmiotu dominującego lub innego podmiotu kontrolowanego przez podmiot dominujący.

Artykuł 11

Rodzaje instrumentów finansowych uprawniających do nabywania – wyłącznie z inicjatywy posiadacza – akcji z prawem głosu

(Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

1. Dla celów art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE zbywalne papiery wartościowe oraz opcje, transakcje futures, swapy, kontrakty terminowe na stopę procentową i inne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE uznaje się za instrumenty finansowe, jeżeli skutkują one prawem do nabycia wyłącznie z inicjatywy posiadacza, na podstawie formalnej umowy, już wyemitowanych akcji z prawem głosu emitenta, którego akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

W chwili upływu terminu zapadalności posiadaczowi instrumentu musi przysługiwać bezwarunkowe prawo do nabycia odpowiednich akcji lub prawo do swobodnego decydowania o nabyciu tych akcji bądź rezygnacji z ich nabycia.

Formalna umowa oznacza umowę wiążącą zgodnie z przepisami obowiązującego prawa.

2. Dla celów art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE posiadacz dokonuje konsolidacji wszystkich instrumentów finansowych tego samego emitenta w rozumieniu ust. 1 i zawiadamia o nich.

3. Zawiadomienie wymagane na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE zawiera następujące informacje:

- a) wynikłą sytuację w zakresie praw głosu;
- b) w odpowiednich przypadkach łańcuch kontrolowanych podmiotów, za pośrednictwem którego instrumenty finansowe są faktycznie posiadane;
- c) datę osiągnięcia lub przekroczenia progu;
- d) w przypadku instrumentów z okresem wykonania – informację o dacie lub okresie, kiedy akcje zostaną lub mogą zostać nabyte (jeżeli ma to zastosowanie);
- e) datę zapadalności lub wygaśnięcia instrumentu;
- f) tożsamość posiadacza;
- g) nazwę emitenta.

Dla celów lit. a) procentowy udział praw głosu oblicza się w stosunku do łącznej liczby głosów oraz wysokości kapitału ostatnio podanych przez emitenta do wiadomości publicznej zgodnie z art. 15 dyrektywy 2004/109/WE.

4. Termin powiadomienia jest taki sam jak określony w art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE i w odpowiednich przepisach wykonawczych.

5. Zawiadamia się emitenta odpowiedniej akcji reprezentowanej przez dany instrument oraz właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego emitenta.

Jeżeli instrument finansowy dotyczy więcej niż jednej akcji, każdego emitenta takich akcji zawiadamia się oddzielnie.

Artykuł 12

Minimalne standardy

(Artykuł 21 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

1. Ujawniania informacji regulowanych w rozumieniu art. 21 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE dokonuje się zgodnie z minimalnymi standardami określonymi w ust. od 2 do 5.

2. Informacje regulowane rozpowszechnia się w sposób zapewniający ich dotarcie do jak najszerszego kręgu odbiorców i w jak najbardziej zbliżonym czasie w macierzystym państwie członkowskim lub w państwie członkowskim określonym w art. 21 ust. 3 dyrektywy 2004/109/WE oraz w innych państwach członkowskich.

3. Informacje regulowane przekazuje się środkiem przekazu w formie nieedytowanego, pełnego tekstu.

Jednakże w przypadku sprawozdań, o których mowa w art. 4, 5 i 6 dyrektywy 2004/109/WE, wymóg ten uznaje się za spełniony, jeżeli ogłoszenie dotyczące informacji regulowanych jest przekazane środkiem przekazu i informuje o witrynie internetowej, na której można zapoznać się z odpowiednimi dokumentami, oprócz urzędowo ustanowionego systemu służącego do scentralizowanego gromadzenia informacji regulowanych, o którym mowa w art. 21 tej dyrektywy.

4. Informacje regulowane przekazuje się środkiem przekazu w sposób zapewniający bezpieczeństwo komunikacji, minimalizujący ryzyko zniekształcenia danych lub dostępu osób nieupo-

ważnionych oraz gwarantujący pewność co do źródła informacji regulowanych.

Bezpieczeństwo odbioru zapewnia się poprzez jak najszybsze usuwanie awarii i przerw w przekazie informacji regulowanych.

Emitent lub osoba składająca wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym bez zgody emitenta nie ponosi odpowiedzialności za błędy systemowe lub braki środków przekazu, którym przekazano informacje regulowane.

5. Informacje regulowane przekazuje się środkiem przekazu w sposób jednoznacznie wskazujący, że są to informacje regulowane, z jednoznacznym określeniem danego emitenta, przedmiotu informacji regulowanych oraz godziny i daty przekazania informacji przez emitenta lub osoby składającej wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym bez zgody emitenta.

Na żądanie właściwego organu emitent lub osoba składająca wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym bez zgody emitenta muszą być w stanie przekazać mu następujące informacje dotyczące każdego ujawnienia informacji regulowanych:

- a) nazwisko osoby, która podała informacje środkiem przekazu;
- b) szczegóły dotyczące weryfikacji zabezpieczeń;
- c) godzinę i datę przekazania informacji środkiem przekazu;
- d) środek przekazu, w którym zamieszczono informacje;
- e) szczegóły ewentualnego embarga nałożonego przez emitenta na informacje regulowane.

Artykuł 13

Wymagania równoważne wobec art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/109/WE

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – roczne sprawozdanie zarządu musi zawierać co najmniej następujące informacje:

- a) rzetelny przegląd rozwoju i wyników działalności emitenta oraz jego sytuacji, wraz z opisem najważniejszych zagrożeń i wątpliwości, przedstawiający zrównoważoną, wszechstronną analizę rozwoju i wyników działalności emitenta oraz jego sytuacji, odpowiadającą skali i złożoności tej działalności;
- b) informacje o wszelkich istotnych zdarzeniach, które miały miejsce po zakończeniu roku obrotowego;
- c) informacje o prawdopodobnej przyszłości emitenta.

W zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapoznania się z rozwojem i wynikami działalności emitenta oraz z jego sytuacją, analiza, o której mowa w lit. a), musi obejmować kluczowe wskaźniki finansowe, a w odpowiednich przypadkach również niefinansowe, odpowiednie dla danej działalności.

Artykuł 14

Wymagania równoważne wobec art. 5 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 5 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – oprócz śródrocznego sprawozdania zarządu jest wymagany skrócony zestaw sprawozdań finansowych, a śródroczne sprawozdanie zarządu musi zawierać przynajmniej następujące informacje:

- a) przegląd objętego nim okresu;
- b) informacje o prawdopodobnej przyszłości emitenta w ciągu pozostałego półrocza roku obrotowego;
- c) najważniejsze transakcje z podmiotami powiązanymi w przypadku emitentów akcji, jeżeli nie są one ujawniane na bieżąco.

Artykuł 15

Wymagania równoważne wobec art. 4 ust. 2 lit. c) i art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2004/109/WE

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 4 ust. 2 lit. c) i art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – w przedsiębiorstwie emitenta są osoby

odpowiedzialne za roczne i półroczne informacje finansowe, w szczególności za:

- a) zgodność sprawozdań finansowych z odpowiednimi przepisami prawa lub standardami rachunkowości;
- b) rzetelność przeglądu zarządzania włączonego do sprawozdania zarządu.

Artykuł 16

Wymagania równoważne wobec art. 6 dyrektywy 2004/109/WE

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 6 dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – emitent jest zobowiązany do ogłaszania kwartalnych sprawozdań finansowych.

Artykuł 17

Wymagania równoważne wobec art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/109/WE

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – przedstawianie indywidualnych sprawozdań przez podmiot dominujący nie jest wymagane, lecz emitent mający siedzibę w danym kraju trzecim ma obowiązek uwzględnić w sprawozdaniach skonsolidowanych przynajmniej następujące informacje:

- a) w przypadku emitentów akcji: sposób naliczania dywidendy i zdolność do jej wypłaty;
- b) w przypadku wszystkich emitentów: minimalne wymogi kapitałowe i wymogi dotyczące kapitału własnego oraz płynność.

Dla celów równoważności emitent musi być w stanie przedstawić właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego dodatkowe, zbadane sprawozdania zawierające informacje o indywidualnych sprawozdaniach finansowych emitenta, odpowiadające informacjom wymienionym w lit. a) i b). Dopuszcza się sporządzanie tych sprawozdań zgodnie ze standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju trzecim.

Artykuł 18**Wymagania równoważne wobec art. 4 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2004/109/WE**

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 4 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2004/109/WE w stosunku do indywidualnych sprawozdań finansowych, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – emitent mający siedzibę w danym kraju trzecim nie jest zobowiązany do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, lecz jest zobowiązany do sporządzania swoich indywidualnych sprawozdań finansowych zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości uznanymi zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ za mające zastosowanie we Wspólnocie lub zgodnie z równoważnymi tym standardom krajowymi standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju trzecim.

Dla celów równoważności, jeżeli takie informacje finansowe nie odpowiadają tym standardom, muszą one zostać przedstawiane w formie przekształconych sprawozdań finansowych.

Ponadto indywidualne sprawozdania finansowe muszą być poddawane niezależnemu badaniu.

Artykuł 19**Wymagania równoważne wobec art. 12 ust. 6 dyrektywy 2004/109/WE**

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 12 ust. 6 dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – termin, w którym emitent mający siedzibę w danym kraju trzecim musi zostać zawiadomiony o znaczących pakietach akcji i w którym musi podać informację o nich do wiadomości publicznej, wynosi łącznie siedem dni sesyjnych lub mniej.

Terminy zawiadamiania emitenta i następującego po nim podania przez niego uzyskanych informacji do wiadomości publicznej mogą się różnić od określonych w art. 12 ust. 2 i 6 dyrektywy 2004/109/WE.

Artykuł 20**Wymagania równoważne wobec art. 14 dyrektywy 2004/109/WE**

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 14 dyrektywy

2004/109/WE, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – emitent mający siedzibę w danym kraju trzecim jest zobowiązany do spełnienia następujących warunków:

- a) emitent uprawniony do posiadania nie więcej niż 5 % akcji własnych z prawem głosu jest zobowiązany do zawiadomienia o każdym osiągnięciu lub przekroczeniu tego progu;
- b) emitent uprawniony do posiadania nie mniej niż 5 % i nie więcej niż 10 % akcji własnych z prawem głosu jest zobowiązany do zawiadomienia o każdym osiągnięciu lub przekroczeniu progu 5 % lub progu maksymalnego;
- c) emitent uprawniony do posiadania ponad 10 % akcji własnych z prawem głosu jest zobowiązany do zawiadomienia o każdym osiągnięciu lub przekroczeniu progu 5 % lub progu 10 %.

Dla celów równoważności nie jest wymagane zobowiązanie do zawiadamiania w przypadku przekroczenia progu powyżej 10 %.

Artykuł 21**Wymagania równoważne wobec art. 15 dyrektywy 2004/109/WE**

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 15 dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – emitent mający siedzibę w danym kraju trzecim jest zobowiązany do podania do wiadomości publicznej łącznej liczby głosów oraz wysokości kapitału w terminie 30 dni kalendarzowych od ich zwiększenia lub zmniejszenia.

Artykuł 22**Wymagania równoważne wobec art. 17 ust. 2 lit. a) i 18 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE**

(Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE)

Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 17 ust. 2 lit. a) i art. 18 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE w zakresie treści informacji o zgromadzeniach, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – emitent mający siedzibę w danym kraju trzecim jest zobowiązany do podania przynajmniej miejsca, czasu i programu obrad zgromadzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, str. 1.

Artykuł 23

Równoważność w stosunku do testu niezależności spółek zarządzających i firm inwestycyjnych od podmiotów dominujących

(Artykuł 23 ust. 6 dyrektywy 2004/109/WE)

1. Przyjmuje się, że stosowane przez kraj trzeci wymagania są równoważne wobec wymagań określonych w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy, jeżeli – zgodnie z prawem tego kraju – spółka zarządzająca lub firma inwestycyjna, o których mowa w art. 23 ust. 6 dyrektywy 2004/109/WE, jest zobowiązana do spełnienia następujących warunków:

- a) spółka zarządzająca lub firma inwestycyjna musi mieć w każdej sytuacji swobodę wykonywania praw głosu związanych z zarządzanymi przez nią aktywami niezależnie od podmiotu dominującego;
 - b) w przypadku konfliktu interesów spółka zarządzająca lub firma inwestycyjna nie może brać pod uwagę interesów podmiotu dominującego ani innego kontrolowanego przezeń podmiotu.
2. Podmiot dominujący jest zobowiązany do przestrzegania wymogów w zakresie zawiadamiania określonych w art. 10 ust. 2 lit. a) i ust. 3 tej dyrektywy.

Ponadto składa on oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu w stosunku do każdej spółki zarządzającej lub firmy inwestycyjnej.

3. Bez uszczerbku dla stosowania art. 24 dyrektywy 2004/109/WE, podmiot dominujący musi być w stanie wykazać na żądanie właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego emitenta, że spełnione są wymagania określone w art. 10 ust. 4 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 24

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w terminie 12 miesięcy od daty jej przyjęcia. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 25

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 22 lutego 2007 r.

w sprawie stanowiska Wspólnoty dotyczącego projektu regulaminu Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ dotyczącego homologacji pojazdów silnikowych w odniesieniu do przedniego pola widzenia kierowcy pojazdu silnikowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/159/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 97/836/WE z dnia 27 listopada 1997 r. w związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych, dotyczącego przyjęcia jednolitych wymogów technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymogów⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 tiret drugie,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Projekt regulaminu Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczący homologacji pojazdów silnikowych w odniesieniu do przedniego pola widzenia kierowcy pojazdu⁽²⁾ zapewnia zniesienie w powyższym zakresie przeszkód natury technicznej w handlu pojazdami silnikowymi pomiędzy Umawiającymi się Stronami, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa.

- (2) Właściwym jest określenie stanowiska Wspólnoty w odniesieniu do projektu regulaminu i tym samym umożliwienie Wspólnocie, reprezentowanej przez Komisję, poparcia projektu w głosowaniu.

- (3) Projekt regulaminu powinien stać się częścią wspólnotowego systemu homologacji typu pojazdów silnikowych, ponieważ zakres stosowania dyrektywy Rady 77/649/EWG z dnia 27 września 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do pola widzenia kierowców pojazdów silnikowych⁽³⁾, jest podobny do zakresu stosowania tego projektu regulaminu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się projekt regulaminu Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) dotyczący homologacji pojazdów silnikowych w odniesieniu do przedniego pola widzenia kierowcy pojazdu silnikowego, zawarty w dokumencie TRANS/WP.29/2005/82.

Artykuł 2

Wspólnota, reprezentowana przez Komisję, głosuje za przyjęciem projektu regulaminu EKG ONZ, o którym mowa w art. 1, podczas najbliższego posiedzenia komitetu administracyjnego Światowego Forum EKG ONZ na rzecz Harmonizacji Przepisów dotyczących Pojazdów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 17.12.1997, str. 78.

⁽²⁾ Dokument EKG ONZ TRANS/WP.29/2005/82.

⁽³⁾ Dz.U. L 267 z 19.10.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 90/630/EWG (Dz.U. L 341 z 6.12.1990, str. 20).

Artykuł 3

Regulamin EKG ONZ dotyczący homologacji pojazdów silnikowych w odniesieniu do przedniego pola widzenia kierowcy pojazdu silnikowego staje się częścią wspólnotowego systemu homologacji typu pojazdów silnikowych.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lutego 2007 r.

W imieniu Rady
F. MÜNTEFERING
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 22 lutego 2007 r.

w sprawie stanowiska Wspólnoty dotyczącego projektu regulaminu Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ dotyczącego homologacji przegród zabezpieczających pasażerów przed przemieszczeniem się bagażu, dostarczanych jako nieoryginalne wyposażenie pojazdów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/160/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 97/836/WE z dnia 27 listopada 1997 r. w związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 tiret drugie,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Projekt regulaminu Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (zwany dalej „projektem regulaminu EKG ONZ”) dotyczącego homologacji przegród zabezpieczających pasażerów przed przemieszczeniem się bagażu, dostarczanych jako nieoryginalne wyposażenie pojazdów ⁽²⁾ znosi przeszkody natury technicznej w handlu pojazdami silnikowymi pomiędzy Umawiającymi się Stronami w odniesieniu do powyższego wyposażenia, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony środowiska naturalnego.
- (2) Właściwym jest określenie stanowiska Wspólnoty w odniesieniu do projektu regulaminu EKG ONZ i tym samym umożliwienie Wspólnocie, reprezentowanej przez Komisję, poparcia projektu w głosowaniu.
- (3) Ponieważ projekt regulaminu EKG ONZ dotyczy dostaw nieoryginalnego wyposażenia pojazdów, nie powinien on

stać się częścią systemu wspólnotowego w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się projekt regulaminu EKG ONZ dotyczący przegród zabezpieczających pasażerów przed przemieszczeniem się bagażu, dostarczanych jako nieoryginalne wyposażenie pojazdów, zawarty w dokumencie TRANS/WP.29/2005/88.

Artykuł 2

Wspólnota, reprezentowana przez Komisję, głosuje za przyjęciem projektu regulaminu EKG ONZ, o którym mowa w art. 1, podczas najbliższego posiedzenia komitetu administracyjnego Światowego Forum EKG ONZ na rzecz Harmonizacji Przepisów dotyczących Pojazdów.

Artykuł 3

Regulamin EKG ONZ dotyczący przegród zabezpieczających pasażerów przed przemieszczeniem się bagażu, dostarczanych jako nieoryginalne wyposażenie pojazdów, nie staje się częścią wspólnotowego systemu homologacji typu pojazdów silnikowych.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lutego 2007 r.

W imieniu Rady
F. MÜNTEFERING
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 17.12.1997, str. 78.

⁽²⁾ Dokument TRANS/WP.29/2005/88.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 sierpnia 2006 r.

uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG

(Sprawa nr COMP/M.4094 – Ineos/BP Dormagen)

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3592)

(Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/161/WE)

W dniu 10 sierpnia 2006 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie połączenia na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1. Pełen tekst decyzji, w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, w oryginalnym języku postępowania oraz w językach roboczych Komisji znajduje się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/comm/competiton/index_en.html

- (1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo INEOS Group Limited („Ineos”) przejmie kontrolę nad przedsiębiorstwem BP Ethylene Oxide/Ethylene Glycol Business („BP Dormagen Business”), kontrolowanym przez British Petroleum Group („BP”) w drodze zakupu akcji.
- (2) Ineos jest brytyjską spółką akcyjną, która sprawuje całkowitą kontrolę nad szeregiem spółek zależnych, działających na całym świecie w sektorach produkcji, dystrybucji, sprzedaży i wprowadzania do obrotu surowców chemicznych i chemikaliów specjalistycznych. Dnia 16 grudnia 2006 r. spółka Ineos nabyła Innovene – przedsiębiorstwo należące uprzednio do BP działające w sektorze olefin, substancji pochodnych i rafinacji (za wyjątkiem BP Dormagen Business, którego nabycie stanowi przedmiot niniejszej decyzji), produkujące szereg produktów petrochemicznych, w tym olefin i ich pochodnych oraz szereg produktów rafineryjnych⁽²⁾. Komisja zatwierdziła powyższą operację dnia 9 grudnia 2005 r. (sprawa nr COMP/M.4005 – Ineos/Innovene, dalej zwana „transakcją główną”).
- (3) Nad przedsiębiorstwem BP Dormagen Business, w którego skład wchodzi jedynie zakład w Kolonii/Dormagen w Niemczech, obecnie kontrolę sprawuje BP; przedsiębiorstwo to działa w sektorze produkcji tlenu etylenu („TE”) i glikoli etylenowych („GE lub glikoli”).
- (4) Komitet Doradczy ds. Koncentracji podczas 143. posiedzenia, które odbyło się dnia 28 lipca 2006 r., wydał pozytywną opinię w sprawie przedstawionego mu przez Komisję projektu decyzji zatwierdzającej koncentrację⁽³⁾.
- (5) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające w sprawozdaniu z dnia 26 lipca 2006 r. stwierdził, że prawo stron do złożenia wyjaśnień zostało zachowane⁽³⁾.
- ⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.
- ⁽²⁾ Innovene miało na terenie EOG trzy zakłady: Grangemouth w Zjednoczonym Królestwie, Lavera we Francji i Dormagen w Niemczech. Grangemouth i Lavera zostały nabyte przez Ineos w wyniku transakcji głównej.
- ⁽³⁾ Dz.U. C 54 z 9.3.2007.

I. WŁAŚCIWE RYNKI**Informacje ogólne**

- (6) Komisja, analizując transakcję główną, oceniła rynek tlenku etylenu („TE”) oraz szeregu jego pochodnych („PTE”), a zwłaszcza alkoholi oksyetylenowanych, eterów glikolowych („EG”) i etanoloamin („EOA”). Komisja uznała, że transakcja główna nie budziła poważnych wątpliwości co do jej zgodności ze wspólnym rynkiem na poziomie i pionowo powiązanych rynkach.
- (7) BP Dormagen Business produkuje i sprzedaje wyłącznie TE i GE. Ineos wytwarza szeroką gamę chemikaliów – w tym TE i pochodne TE (łącznie z GE). Tak więc jedyny przypadek poziomego nakładania się rynku, wynikający z proponowanego nabycia BP Dormagen Business przez Inos, dotyczy TE i GE. Ponadto pionowe relacje istnieją w części łańcucha dostaw usytuowanej powyżej produkcji TE (jeżeli chodzi o etylen) oraz poniżej produkcji TE (jeżeli chodzi o pochodne TE).

Właściwe rynki produktowe

- (8) TE jest bezbarwnym gazem, wytwarzanym w procesie częściowego utleniania etylenu. TE zawiera 82 % etylenu i jest produktem niebezpiecznym, ponieważ jest wysoce palny i wybuchowy. Jest to substancja toksyczna i rakotwórcza. TE można stosować w stanie nieczyszczonym do produkcji GE lub poddać dalszemu oczyszczaniu.
- (9) GE są surowcami chemicznymi wytwarzanymi głównie w procesie niekatalitycznego uwodnienia TE. 37,5 % całkowitego zużycia TE w EOG przypada na GE – substancje te są wytwarzane jedynie w zintegrowanych procedurach TE.
- (10) Alternatywna metoda przetwarzania TE wiąże się z dalszym oczyszczaniem: oczyszczony TE można następnie stosować do produkcji różnych innych surowców chemicznych. Większość oczyszczonego TE zużywana jest na własny użytek przez zintegrowanych producentów TE, w operacjach dolnej części łańcucha dostaw, do produkcji pochodnych TE, a niezużyta część sprzedawana jest stronom trzecim, które konkurują z producentami TE na rynkach różnych pochodnych TE.

Tlenek etylenu

- (11) Komisja przeprowadziła analizę tlenku etylenu w rozpatrywanych uprzednio sprawach⁽⁴⁾. Określiła ona odrębny rynek produktowy w przypadku TE,

ponieważ charakteryzuje się on niską możliwością zastąpienia, zwłaszcza jeżeli TE stosowany jest jako bezpośredni surowiec w reakcjach chemicznych. Badanie rynku w przedmiotowej sprawie potwierdziło tę definicję rynku produktowego.

- (12) Ponieważ stronom trzecim sprzedawany jest jedynie oczyszczony TE analiza konkurencji w niniejszej sprawie skupiła się na rynku oczyszczonego TE. Na późnym etapie postępowania Ineos oświadczyło, że oczyszczony TE można podzielić w zależności od zawartości zanieczyszczeń (głównie aldehydów) na: TE wysokiej klasy („TE WK”) i TE niskiej klasy („TE NK”). Jednak badanie rynku potwierdziło, że dalszy podział odnośnego rynku produktowego zgodnie z klasą czystości oczyszczonego TE nie jest konieczny, ponieważ stronom trzecim sprzedaje się jedynie TE WK.
- (13) Komisja zbadała również, czy konieczne jest wprowadzenie rozróżnienia między długoterminowymi umowami w zakresie dostaw TE na rzecz klientów, których zakłady mieszczą się na terenie zakładu producenta lub przylegają do niego i są połączone rurociągiem (dostawami „wewnątrzakładowymi”), oraz dostawami na rzecz innych klientów („pozaakładowymi”), które odbywają się za pomocą innych środków transportu – takich jak transport samochodowy lub kolejowy. Komisja uznała, że między powyższymi dwoma metodami dostaw istnieją pewne różnice w zakresie poziomu cen, okresu obowiązywania umów oraz ilości nabywanych substancji. Jednak Komisja nie musiała podejmować decyzji w tej sprawie, ponieważ transakcja nie zakłóci w znaczący sposób skutecznej konkurencji, niezależnie od tego, czy uzna się dostawy zakładowe i pozaakładowe za jeden czy dwa odrębne rynki.

Glikole etylenowe

- (14) Ineos twierdzi, że rynek glikoli stanowi odrębny rynek produktów, co wynika z wcześniejszej decyzji Komisji⁽⁵⁾. Jednak w kolejnej decyzji⁽⁶⁾ Komisja uznała, że ze względu na przyczyny związane z popytem konieczne może być wprowadzenie rozróżnienia między różnymi typami GE. Należą do nich: monoetylenoglikol („MEG”), dwuetylenoglikol („DEG”) oraz trójetilenoglikol („TEG”). Zdecydowana większość produkcji dotyczy wytwarzania MEG (około 90 %), a pozostała jej część dzieli się między DEG (około 9 %) i TEG (około 1 %).
- (15) W niniejszym przypadku większość uczestników rynku zaznaczyło, że należy podzielić glikole na trzy odrębne rynki – MEG, DEG i TEG, ponieważ glikole te mają zupełnie różne zastosowania i w żadnym zakresie nie stanowią swoich zamienników. Jednak z perspektywy podaży MEG, DEG i TEG są zawsze produkowane

⁽⁴⁾ Sprawa nr COMP/M.2345 – Deutsche BP/Erdölchemie z dnia 26 kwietnia 2001 r. oraz sprawa nr COMP/M.4005 – Ineos/Innovene z dnia 9 grudnia 2005 r.

⁽⁵⁾ Sprawa nr COMP/M.2345 – Deutsche BP/Erdölchemie z dnia 26 kwietnia 2001 r.

⁽⁶⁾ Sprawa nr COMP/M.3467 – Dow Chemicals/PIC/White Sands JV z dnia 28 czerwca 2004 r.

w skojarzeniu i w bardzo podobnych proporcjach. Nie sprecyzowano dokładnej definicji rynku, ponieważ transakcja nie zakłóci w znaczący sposób skutecznej konkurencji w zakresie glikoli w oparciu o żadną z alternatywnych definicji rynku produktowego.

Właściwe rynki geograficzne

Tlenek etylenu

- (16) W uprzednich decyzjach (7) Komisja uznała, że geograficzny zakres rynku TE prawdopodobnie obejmuje Europę Zachodnią (obejmującą EOG i Szwajcarię), choć nie sprecyzowano dokładnej definicji rynku. W niniejszym przypadku właściwe zakłady produkcyjne mieszczą się w Antwerpii, w Belgii, w miejscowościach Lavera we Francji i Dormagen w Niemczech. Ineos twierdzi, że rynek obejmuje cały EOG, ponieważ TE z tych zakładów jest transportowany na duże odległości (zgodnie z danymi przedstawionymi przez Ineos niekiedy na ponad 1 000 km, choć większość dostaw realizowana jest w promieniu 600 km). Jednak znaczna większość klientów oraz co najmniej połowa konkurentów uważa, że rynek geograficzny ma charakter regionalny. Dostawy odbywają się na odległość od 0 do 800 km, a znaczna ich większość w mieści się w przedziale od 0 do 600 km, ze względu na wysokie koszty transportu oraz niebezpieczny charakter produktu.
- (17) Z uwagi na ograniczenia dotyczące odległości, na które transportowane są towary, Komisja za możliwe regionalne rynki TE uznała: i) Zjednoczone Królestwo i Irlandię, ii) kraje nordyckie (Norwegię, Szwecję i Finlandię), iii) kontynentalną Europę Północno-Zachodnią (Niderlandy, Danię, Belgię, Luksemburg, Niemcy, Austrię, środkową i północną Francję), iv) basen Morza Śródziemnego (Włochy, Portugalię, południową Francję oraz Hiszpanię), jak również v) Europę Środkową i Wschodnią. Ponadto Komisja uznała, że regionalne różnice w cenach oraz ograniczone przepływy handlowe potwierdzają geograficzną segmentację rynku. Jednak nie było potrzeby określania dokładnej definicji rynku geograficznego TE, ponieważ Komisja uznała, że transakcja nie zakłóci znacząco skutecznej konkurencji na żadnym z ewentualnych rynków geograficznych (rynku obejmującego cały EOG ani kontynentalnej Europy Północno-Zachodniej, czyli jedyne rynku regionalnego, na którym działały obydwie strony).

Glikole etylenowe

- (18) Ineos twierdzi, iż zgodnie z argumentacją zawartą w uprzednich decyzjach (8) właściwym rynkiem geogra-

ficznym glikoli jest co najmniej Europa Zachodnia lub nawet cały świat. Świadczy o tym fakt, że glikole nie są produktem niebezpiecznym i tym samym ich transport nie nastręcza trudności. Ceny są porównywalne na całym świecie, a przywóz do EOG, prowadzony głównie z Bliskiego Wschodu i Rosji, stanowi około 13 % całkowitego zużycia glikoli w EOG.

II. OCENA

Tlenek etylenu

- (20) Całkowity rynek TE w EOG, łącznie z produkcją na własny użytek, wynosi około 3 000 ktpa (kiloton rocznie). Rynek sprzedaży obejmuje około 18 % całkowitej produkcji lub około 560 ktpa, z czego około 33 % wartości stanowią klienci wewnątrzzakładowi, a 67 % klienci pozazakładowi.
- (21) W odniesieniu do struktury rynku transakcja polega na połączeniu dwóch spośród trzech największych dostawców TE i doprowadzi do powstania łącznego udziału w rynku przewyższającego 45 %, w oparciu o którąkolwiek zasadną definicję właściwego rynku produktowego i geograficznego TE. Udział w rynku firmy Shell – największego konkurenta połączonych podmiotów – stanowi 15–25 % ogółu rynku sprzedaży zarówno dostaw wewnątrzzakładowych, jak i pozazakładowych. Wszyscy pozostali konkurenci posiadają udziały w rynku nieprzekraczające 10 % (wielu poniżej 5 %) zarówno w przypadku sprzedaży wewnątrzzakładowej, jak i pozazakładowej.
- (22) Jednak zważywszy, że rynek sprzedaży stanowi dość niewielką część całkowitej produkcji, stosunkowo małe zmiany w całkowitej produkcji mogą wywrzeć istotny wpływ na ten rynek. Tak więc w swojej ocenie Komisja skupiła się na znaczeniu stosowania TE przez zintegrowanych producentów na własny użytek oraz jego wpływu na sprzedaż stronom trzecim. Komisja oceniła warunki dotyczące podaży TE, a zwłaszcza czynniki które mogą wpłynąć na zachowanie połączonych podmiotu na rynku sprzedaży TE.

(7) Sprawa nr COMP/M.2345 – Deutsche BP/Erdölchemie z dnia 26 kwietnia 2001 r. oraz sprawa nr COMP/M.4005 – Ineos/Innovene z dnia 9 grudnia 2005 r.

(8) Sprawa nr COMP/M.2345 – Deutsche BP/Erdölchemie z dnia 26 kwietnia 2001 r. k sprawa nr COMP/M.3467 – Dow Chemicals/PIC/White Sands JV z dnia 28 czerwca 2004 r.

- (23) W ramach oceny Komisja określiła główne aspekty, od których zależy dostępność TE na rynku sprzedaży: – zdolność produkcyjną TE, – moce przerobowe w zakresie oczyszczania, – zastosowania TE w dolnej części łańcucha dostaw, a zwłaszcza podział na glikole i inne zastosowania, – zachęty do wewnętrznego wykorzystywania dodatkowego TE i/lub zbytu na rynku sprzedaży.
- (24) Po pierwsze, Komisja oceniła, czy obecnie konkurenci stron posiadają wystarczające zapasowe zdolności produkcyjne TE, umożliwiające zaopatrywanie rynku sprzedaży. W tym względzie największe znaczenie mają moce przerobowe w zakresie oczyszczania, ponieważ na rynku sprzedaży handluje się wyłącznie oczyszczonym TE. Badanie wykazało, że chociaż zakłady stron stanowią istotną część zapasowych mocy przerobowych w zakresie oczyszczania, to zapasowe moce ich konkurentów mogłyby zapobiec antykonkurencyjnemu zachowaniu stron, ponieważ mają one znaczną wydajność w porównaniu ze stosunkowo niewielką skalą rynku sprzedaży.
- (25) Kolejny ważny element oceny Komisji dotyczył związku między produkcją oczyszczanego TE i glikoli. Ograniczenie produkcji glikoli może umożliwić połączonym producentom (którzy wytwarzają zarówno TE, jak i GE) podwyższenie produkcji oczyszczanego TE. Związek ten polega na tym, że obydwa produkty wytwarza się przy wykorzystaniu tego samego surowca (nieczyszczonego TE) i tym samym w następstwie ograniczenia produkcji GE dojdzie do udostępnienia nieczyszczonego TE, który mógłby zostać wykorzystany do produkcji dodatkowych ilości oczyszczanego TE – z zastrzeżeniem ograniczeń mocy przerobowych w zakresie oczyszczania.
- (26) Ineos twierdzi, że MEG stosowany jest jako produkt zamienny, który umożliwia producentom TE dostosowywanie produkcji w zależności od podaży TE lub innych jego pochodnych, która to podaż zależy od warunków rynkowych. Na dowód powyższej tezy Ineos przedstawił dwie analizy ekonometryczne, które wykazują, że w przeszłości konkurenci stron w reakcji na niedobór surowców w zakładach Ineos oraz BP Dormagen Business podnosili produkcję oczyszczanego TE kosztem produkcji glikoli. Uznano, że ograniczenia sprzedaży TE wprowadzone przez dotknięte niedoborem zakłady zostały do pewnego stopnia zrównoważone poprzez zwiększoną sprzedaż TE prowadzoną przez konkurentów.
- (27) Komisja uznała, że mimo iż powyższe analizy mają pewne wady, wykazują one potencjał konkurentów w zakresie przeciwdziałania antykonkurencyjnemu zachowaniu połączonego podmiotu.
- (28) Komisja oceniła następnie wielkość ewentualnego przedstawienia się z produkcji glikoli na oczyszczony TE, przy uwzględnieniu wszystkich ograniczeń mocy przerobowych w zakresie oczyszczania. Komisja uznała, że w przypadku największego przewidywanego ograniczenia produkcji glikoli, potencjalne przestawienie produkcji z glikoli na oczyszczony TE mogłoby, w przypadku jednostronnej podwyżki cen wprowadzonej przez połączony podmiot, wprowadzić na rynek sprzedaży TE istotne ilości produktu – z uwagi na bieżącą niewielką skalę tego rynku.
- (29) Komisja uwzględniła również wpływ nowych zdolności produkcyjnych glikoli, które powstają na Bliskim Wschodzie i w Azji, na europejską sytuację rynkową. Komisja uznała, że nowe zdolności produkcyjne TE prawdopodobnie spowodują wzrost przywozu GE do EOG, który doprowadzi do spadku produkcji glikoli na tym obszarze. To z kolei może spowodować wzrost dostępności TE na terenie EOG do sprzedaży na rzecz stron trzecich oraz umożliwić wewnątrzzakładową produkcję innych pochodnych TE.
- (30) Tak więc Komisja uznała, że należy ocenić wpływ operacji w odniesieniu do przyszłego rozwoju sytuacji, tzn. w kontekście prognoz i spodziewanych wydarzeń.
- (31) Badanie Komisji wykazało, że całkowita zapasowa zdolność produkcyjna TE w EOG w najbliższych latach wzrośnie, podczas gdy stopień jej wykorzystania obniży się. Choć w najbliższej przyszłości oczekuje się spadku zapasowych mocy przerobowych w zakresie oczyszczania, skoro rynek sprzedaży jest stosunkowo niewielki i nie ma w najbliższej przyszłości znacznie wzrosnąć, pozostałe zapasowe moce przerobowe w zakresie oczyszczania mogą stanowić ograniczenie ewentualnych jednostronnych podwyżek cen wprowadzanych przez połączony podmiot.
- (32) Ponadto, aby ocenić wpływ spodziewanego wzrostu przywozu glikoli z Bliskiego Wschodu na europejski rynek sprzedaży TE, uwzględniono przyszłe zachęty gospodarcze mające skłonić producentów TE do zaopatrywania rynku sprzedaży. Aby zrównoważyć prognozowany spadek zużycia TE do produkcji glikoli oraz aby utrzymać jak najwyższy poziom wykorzystania produkcji TE, producenci TE będą musieli znaleźć inne możliwości zbytu wytwarzanego przez siebie TE. Ponieważ wszystkie inne pochodne TE (za wyjątkiem glikoli) oraz rynek sprzedaży wymagają oczyszczanego TE powinno to skłonić europejskich producentów TE do zwiększenia mocy przerobowych w zakresie oczyszczania.

- (33) Komisja uznała, że rozszerzenie części produkcji TE związanej z oczyszczaniem jest mniej kosztowne i często nie wymaga dokonywania innych inwestycji w pozostałych częściach zakładu. Zakładając, że konkurenci będą mogli zwiększyć swoje moce przerobowe w zakresie oczyszczania, aby wykorzystać spodziewany spadek produkcji glikoli, zakres tego wzrostu zależy od stopnia, w jakim producenci TE będą wykorzystywać TE do PTE na użytek własny, ich możliwości zwiększenia zdolności produkcyjnych PTE oraz zachęt do wykorzystywania TE na własny użytek bądź zbycia na rynku sprzedaży.
- (34) Badanie Komisji ujawniło, że w niedalekiej przyszłości dojdzie do częściowego ograniczenia zdolności produkcyjnej PTE zintegrowanych producentów ze względu na zwiększony popyt na PTE. Zwiększenie zdolności produkcyjnej PTE jest bardziej kosztowne i bardziej czasochłonne niż zwiększenie mocy przerobowych w zakresie oczyszczania TE. Tak więc nie cały oczyszczony TE, udostępniony w wyniku spadku produkcji glikoli na terenie EOG, zostanie wykorzystany do zwiększonej produkcji PTE przez zintegrowanych producentów. Będzie on więc dostępny na rynku sprzedaży.
- (35) Tak więc można wykluczyć istotne zakłócenie skutecznej konkurencji na rynku sprzedaży TE. Nabywcy TE będą mieli możliwość wyboru dostawców, który wystarczy by wpłynąć na zachowanie połączonego podmiotu.

Glikole

- (36) Światowa produkcja i światowe zużycie GE szacuje się na około 17 000 ktpa, z czego produkcja w EOG wynosi około 1 700 ktpa, a popyt około 1 950 ktpa. W ostatnich latach światowy popyt był stosunkowo stabilny, zwłaszcza ze względu na popyt na MEG

w Chinach, na Dalekim Wschodzie, który wykorzystywany jest do produkcji tkanin z poliestru. To z kolei pobudza inwestycje w znaczące nowe zdolności produkcyjne GE w Azji i na Bliskim Wschodzie, których eksploatacja ma rozpocząć się w ciągu kilku najbliższych lat.

- (37) Badanie Komisji wykazało, że udział połączonego podmiotu na światowym rynku sprzedaży nie przekroczy 5 % w oparciu o którąkolwiek z możliwych definicji rynku produktowego. Na rynku sprzedaży obejmującym cały EOG udział połączonego podmiotu nie przekroczył 20 % w przypadku żadnego z właściwych rynków produktowych. Ponadto połączony podmiot będzie narażony na konkurencję ze strony różnych silnych konkurentów, takich jak BASF, MEGlobal, Sabic, Shell, Clariant oraz ze strony importowanych towarów.
- (38) Ze względu na ograniczony udział w rynku połączonego podmiotu obecność istotnych konkurentów, posiadających porównywalny lub większy udział w rynku, oraz przewidywany spadek produkcji glikoli w Europie (w wyniku wyższej przywozu) Komisja uznała, że proponowana transakcja nie stanowi zagrożenia dla skutecznej konkurencji na rynku glikoli.

III. WNIOSKI

- (39) W świetle powyższego Komisja uznała, że proponowana koncentracja nie zakłóca w sposób znaczący skutecznej konkurencji na wspólnym rynku ani istotnej jego części, zwłaszcza przez stworzenie lub wzmocnienie pozycji dominującej. W związku z powyższym koncentrację uznaje się za zgodną ze wspólnym rynkiem na mocy art. 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i art. 57 Porozumienia EOG.